

Egyesületi közlemények.

I.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1899. évi október 21.-én tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: Báró Bánffy Dezső elnök ö exja; Dr. Bedő Albert első alelnök, Horváth Sándor második alelnök; Arató Gyula, Bartha Gyula, Csik Imre, Csupor István, Eleőd Józsa, br. Feilitzsch Arthur, Havas Ágoston, Havas József, Hangay Géza, Hirsch István, Kallina Károly, Lászlóffy Gábor, Reinfusz Bódog, Schmidt Ferencz, Soltz Gyula, Tavi Gusztáv, Tomcsányi Gyula és Vadászffy Jenő választmányi tagok, továbbá Bodor Gyula, Bokor Róbert és Péch Kálmán egyesületi tagok. Bittner Gusztáv, Krajcsovits Béla és Máday Izidor vál. tagok távolmaradásukat hivatalos elfoglaltságával mentik ki.

Elnök ö exja melegen üdvözölve az ujonnan választott igazgató-választmány tagjait, az ülést megnyitja.

I. A pénztár állásáról a következő jelentés terjesztetik elő:
Az egyesület bevételei 1899. január 1-től:

a mai napig	---	25,505 frt 36 kr.
kiadásai pedig	---	17,767 > 14 krra
rugtak; a kézipénztár készlete tehát	---	7,738 frt 22 kr.

A kimutatott bevételekből készpénzalapítványok fejében 310 frt, az alapító tagok magánkötvényeinek értékesítésére 918 forint 08 kr., a Wagner Károly alapítvány javára 153 frt 48 kr., és az Erzsébet királyné-alapítványra 44 forint 25 kr. folyt be, mely összegek az alapszabályok értelmében az alapítványi számadásnak adattak át. A többi bevételekre tehát 24,079 forint 56 kr. esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadásnak 4252 forint 89 kr. és a letéti számadásnak, 4366 forint² pénzkészlete is.

Ezek szerint a pénztárban levő készlet a következő:

pénztári számadás készlete	---	7,738 frt 22 kr.
alapítványi	---	4252 > 89 >
letéti	---	4,366 > — >

Összesen: 16,357 frt 11 kr.

Ebből az összegből 14,900 forint takarékpénztári betét, a többi készpénz.

Az alapítványi számadásnak 4252 frt 89 kr. készletében benfoglaltatik az Erzsébet királyné-alapítvány 3044 frt 25 krnyi készlete is, melyből 44 frt 25 kr. adományokból gyűlt be, 3000 frt pedig az igazgató-választmánynak 1898. nov. 13.-án tartott ülésén hozott III. számú határozata alapján letétbe helyezett összeg, mely a folyó évi közgyűlés határozata alapján végleg az alapítványhoz csatoltatott.

Az alapítvány tőkéje az említett 3044 frt 25 krajczáron kívül 7000 frt értékpapírból áll, a tőke tehát 10,044 frt 25 kr-ra rüg.

Az eddig követett szokásnak megfelelően, mely szerint az alapítványok tőkéi értékpapírokba fektettetnek és a magyar földhitelintézetnél helyeztetnek letétbe, az alapítvány pénzkészletéből f. é. december hó 1.-én 3000 forint n. é. korona járadékkötvény lenne vásárlandó a magyar földhitelintézet utján.

Az Erzsébet királyné-alapítványból adandó segélyekre 1899. évre 240 frt irányoztatott elő, mert az előirányzat szerkesztése alkalmával az 1898. év elején 6000 frtból állott az alapítvány tőkéje.

Minthogy azonban az alapítvány tőkéje már az év elejétől kezdve 10,000 frtból állott; mert tőkéje az 1898. év végével 7000 frtra emeltetett és a letétbe helyezett 3000 forint is az alapítvány tartozékának tekintendő; minthogy továbbá ugy a 7000 forintnyi értékpapír, valamint a letétbe helyezett 3000 frt 4% kamatot hoz, az alapítvány ezévi kamatjövedelme tehát 400 frtra rüg: az alapszabályok értelmében 400 frtnyi segély lenne kiosztandó.

A megelőző választmányi ülés óta a magyar földhitelintézetnél letétbe helyezett értékpapírok állandékában változás nem állott be.

Az igazgató-választmány a jelentésben kimutatott pénztári készleteket a tényleges pénztári készletekkel egyezőknek találva, a jelentést tudomásul veszi.

Továbbá elrendeli, hogy az Erzsébet királyné-alapítványhoz csatolt 3000 frt takarékpénztárilag gyümölcsöztetett pénzkészletből 3000 frt névértékű 4% magyar koronajáradék vásároltassék és a papírok az alapítvány tőkéjéhez csatoltassanak. Kimondja továbbá,

hogy az Erzsébet királyné alapítvány kamataiból az év végén 400 frt lesz segélyképen kiosztandó.

II. A megüresedett titkári állás betöltése érdekében szükséges intézkedésekre kerülvén a sor, elnök ő exja bejelenti a választmánynak, hogy az erre vonatkozó előterjesztéseket Horváth Sándor alelnök fogja előadni, kit addig, a míg a titkári állásra utódja megválasztva lesz, a teendők ellátására felkért.

Horváth Sándor hálásan emlékeztet meg a közgyűlés bizalmáról, melylyel őt kitüntette, midőn a második alelnöki állásra megválasztotta, megemlíti, hogy a rá esett választás után eddigi titkári megbízását, melyről lemondani különben is elhatározott szándéka volt, megszüntetnek tekintette, mindamelllett kötelességének tartotta elnök ő exja felhívására a titkári teendőket az új titkár megválasztásáig tovább is ellátni, annyival inkább, mert hivatalának átadása még nem történt meg. Reméli azonban, hogy az igazgató-választmány az elnökség mai előterjesztése alapján a titkári állás betöltéséről sürgősen gondoskodik és őt eddigi felelőségétől még ez év vége előtt felmenteni sziveskedik.

A szőnyegen forgó kérdést illetőleg mindenekelőtt bejelenti, hogy az elnök ő exja tudomást szerezvén arról, hogy az igazgató-választmánynak és az egyesületnek számos tagja a titkári szolgálat eddigi szervezetének megváltoztatásával jövőre egy olyan titkár alkalmazását óhajtja, a ki semmiféle más állást el nem foglalva, kizárólag az egyesületnek szentelheti egész idejét és egész munkaerejét, szükségesnek tartotta, az elnökség kebelében ezt a kérdést előzetesen megvitatni s e végből az igazgató-választmány néhány budapesti tagjának részvételével egy előzetes értekezletet tartott, a mely tényleg abban állapodott meg, hogy a titkári kérdésnek a most említett módon való megoldása ajánltassék az elnökség részéről.

Kötelességének tartja ugyan itt megjegyezni, hogy ő (az előadó) ezen az értekezleten a maga részéről annak a nézetének adott kifejezést, hogy az egyesület itt szóban forgó fontos érdekeit az eddigi rendszer mellett is kellően biztosítani lehet, sőt meggyőződése szerint jobban is biztosítani lehet, mint az előbb említett módon, mert sok más fontos szempontot nem is tekintve, azt mindenestre kétségtelennek tartja, hogy azzal az anyagi ál-

dozattal, a melylyel egy külön titkári állás szervezése jár, az egyesület az eddigi módon legalább három hivatott szakembert nyerhet meg azokra a teendőkre, a melyek a tervezett módozat mellett alkalmazandó titkárra várnak. És e mellett ezek a szakemberek ugyszólva csak erkölcsi kötelékekkel lennének az egyesülethez kötve, s állásukat, a melyet a dolog természeténél fogva tisztán bizalmi állásnak tekintenének, bármikor elhagyhatnák, ha azt saját vagy az egyesület érdeke kívánná, míg a tervezett esetben a titkár a dolog természeténél fogva anyagi existenciájával is állásához lenne kötve és ez a személyváltozást igen megnehezítené esetleg még akkor is, a mikor azt az egyesület eminens érdekei fogják kívánni.

Ezen és sok más fontos okokból tehát úgy volt meggyőződve s most is az a meggyőződése, hogy az egyesületre nézve előnyösebb lenne, ha a régi rendszer mellett maradna meg. Mindamellett miután ezzel a nézetével az említett értekezleten egészen magában maradt, most nem találja helyénlevőnek saját álláspontját tovább is fejtegetni, hanem az előértekezlet megállapodása értelmében tisztán az elnökség javaslatainak előadására szorítkozik.

Az elnökség javaslata az, hogy az igazgató-választmány a megüresedett titkári állásra nyilvános pályázat útján egy olyan szakembert válaszson meg, a ki semmiféle más állást be nem tölt és semmiféleképen lekötve nem lesz, úgy, hogy teljesen az egyesületnek szentelheti idejét s az alapszabályokban körülírt titkári teendőket az igazgató-választmány által megszabandó délelőtti és délutáni hivatalos órák alatt állandóan az egyesületi helyiségben végezheti s ott az egyesületi tagokat és más feleket is, minden időben fogadhatja.

Minthogy azonban ezek mellett a feltételek mellett a jelenlegi 1200 frt fizetésből és természetbeni lakásból álló javadalmazással a titkári állásra kellően képzett és hivatásainak minden tekintetben megfelelő szakembert megnyerni nem lehet, egyszersmind azt is javasolja az elnökség, hogy a titkári illetmények előbb megfelelően szabályoztassanak. Nevezetesen ajánlja, hogy a fizetés évi 2500 frtban állapíttassék meg és ezen a javadalmazáson és a természetbeni lakáson kívül, mely az új titkárnak is rendelkezésre bocsájtandó, munkaképtelenség vagy halál esetére a titkár-

nak és családjának végellátása is szabályoztassék, jelesen a titkár és özvegye részére végkielégítés illetőleg nyugdíj s az esetleg visszamaradó árváknak neveltetési pótlék biztosítassék, mert e nélkül a feltétel nélkül, még az előbbinél jobb javadalmazás mellett sem lehet remélni, hogy a betöltendő állásra alkalmas és hivatott egyének pályázzanak. Végül szükségesnek tartja az elnökség, hogy a titkár viszonya az egyesülethez minden irányban részletesen szabályoztassék, vagyis az alapszabályokban foglalt és az igazgatóválasztmány által most megállapítandó rendelkezések alapján, a titkár részére részletes szolgálati, nyugdíj és fegyelmi szabályok dolgoztassanak ki. A mi már most ezeknek a javaslatoknak a megvalósítását illeti, az elnökség abban a véleményben van, hogy bár a titkár fizetését az alapszabályok szerint a közgyűlés állapítja meg, mind a mellett ennek a kérdésnek a megoldása nem ütközik nehézségekbe.

Az elnökség nézete szerint ugyanis a titkár, ha egész munkaidejét az egyesületnek szenteli, a tulajdonképeni titkári teendők mellett és az Erdészeti Lapok szerkesztésével járó teendők mellett, melyek az alapszabályokban most is a titkár feladatai közé vannak sorozva, azokat a teendőket is elvégezheti, a melyeket az igazgatóválasztmány az 1899. évi költségvetés megállapítása alkalmával a könyvtárnok részére jelölt ki. Ebben az esetben pedig, a könyvtárnoki fizetés disponibilissá válván, ebből és a jelenlegi titkári fizetésből, továbbá a szerkesztői átalányból*) és a javítónoki illetményből az új titkári fizetés kitelik és így az igazgatóválasztmány a fizetésrendezés kérdését a jelenlegi illetőleg az 1900. évi költségvetés keretében is megoldhatja.

A mi a második kérdést, t. i. a végellátás kérdését illeti, ezt az egyesület kétféle módon oldhatja meg, t. i. vagy maga alkot saját nyugdíjalapot, melyből annak idején az előálló végkielégítési és nyugdíjigények kielégítendőek lesznek, vagy pedig valamely más intézetnél biztosít a titkár személyére és hozzátartozói részére megfelelő végkielégítést illetőleg nyugdíjat (életjáradékot). Mindkét esetben kikötheti azonban, hogy az ezzel járó terhek viselésében maga a titkár is résztvegyen bizonyos meghatározott arányban.

Az első esetben, ha t. i. az egyesület maga alkot nyugdíjalapot, lehetőségig még azon az időn belül kell a szükséges töke

*) L. 1180. lap. X. pont.

összegyűjtéséről gondoskodni, míg a titkár nyugdíjra való igénye beáll, mert csak így lesz elérhető az, hogy a titkár érvénybe lépő nyugdíjigénye, bármely időpontban válik is esedékessé, az évi költségvetés külön megterhelése nélkül is kielégíthető legyen.

Ezt pedig úgy lehet elérni, hogy az egyesület addig az ideig, míg a titkár nyugdíjképessége beáll, kerek számban évenként 2000 forintot a nyugdíjalapra félretesz s ezenkívül a titkárt is kötelezi, hogy az első 10 évben fizetéséből 10%-ot, vagyis évenként 250 forintot az alapba befizessen.

Ebben az esetben ugyanis a félretett és befizetett összegek tíz és fél év alatt 4%-os kamatozás mellett 28,000 frtra növekednek. Ennek az összegnek a kamataiból pedig, abban az esetben, ha az egyesület saját nyugdíjszabályzatát, a jelenleg érvényben levő nyugdíjtörvényben lefektetett elvek szerint állapítja meg, bármely időpontban fedezni lehetne úgy a titkár, mint az özvegy nyugdíját és az esetleg visszamaradó kiskorú árvák neveltetési pótlékát is. Sőt a nyugdíjazási feltételeket még valamivel kedvezőbbekre is szabhatná az egyesület s nevezetesen megállapíthatná, hogy a titkár 10 évi szolgálat után fizetésének 40%-ára, azután pedig, eltérően az állami nyugdíjszabályoktól, minden további szolgálati év után még fizetésének 3%-ára tarthat igényt, úgyhogy 30 évi szolgálat után teljes fizetését kapja nyugdíjképen. És a nyugdíjazás feltételeinek ilyen módon való rendezése annyiban méltányos is volna, amennyiben a titkári állásra egészen fiatal, kezdő szakember nem választható meg, érettebb koru (30—40 éves) egyénnel szemben pedig azt kikötni, hogy csak teljes 40 évi szolgálat után számíthat teljes nyugdíjra, nem volna méltányos. De az egyesületre nézve sem volna előnyös ez a kikötés, mert ekkor a titkárt esetleg olyan életkorban is alkalmazni volna kénytelen az egyesület, a melyben az már legjobb akarattal sem felelhet meg kellőképen hivatásának. Ebből a szempontból tehát inkább azt kellene kikötni, hogy az egyesület a titkárt 60-adik életévének betöltése után nemcsak saját kérelmére, de hivatalból is nyugdíjazhatja.

A végkielégítés módozatait úgy a titkárra, mint özvegyére nézve a nyugdíjtörvény szabályai szerint lehetne megállapítani s hasonlóképen az özvegy nyugdíját és az árvák nevelési pótlékát is ezek szerint megszabni.

Csak két kivételes esetben nem lehetne a felmerülő igényeket fentebb említett módon átmenetileg kielégíteni. Először akkor, ha a titkár 10-edik szolgálati éve előtt halna el és özvegyet és esetleg árvákat hagyva hátra. Ebben az időben a tervezett nyugdíjalap még nem lévén összehozva, az özvegy végkielégítését, illetőleg nyugdíját és az árvák pótlékát vagy a folyó költségvetés terhére kellene a tizedik évig fedezni, vagy a tőkegyűjtést kellene egy-két évvel hosszabb időre kiterjeszteni.

A második, kedvezőtlenebb eset pedig akkor állana be, ha egy nyugdíjazott titkár, vagy egy elhalt titkár özvegye, nyugdíját azon az időpontra is élvezné, midőn már a következő titkár is nyugdíjba lép. Ebben az esetben a nyugdíjalapból mindkét nyugdíjat nem lehetne fedezni, illetőleg nem lehetne teljesen fedezni, hanem a hiányzó részből külön kellene gondoskodni.

Ennek az esetnek a bekövetkezése azonban, bár nincs kizárva, nem bizonyos s ha be is következik, mindenesetre csak a messze jövőben fog bekövetkezni, úgy, hogy addig az egyesület a nyugdíjalap megfelelő erősítéséről nagyobb nehézség nélkül gondoskodhatik.

Erre az eshetőségre való tekintettel mindenesetre ki lehet kötni, hogy a titkár — szolgálatának második évtizedében is hozzájárulni köteles a nyugdíjalaphoz évi fizetésének 5%-ával. A harmadik évtizedre már nem volna méltányos kiterjeszteni ezt a kötelezettséget, mert ebben az esetben a titkár tulajdonképpen soha nem élvezné teljes fizetését, míg a javasolt feltételek mellett az első 10 évben 2250 frtot, a második 10 évben 2375 forintot és a harmadik évben teljes 2500 frt fizetést kapna; javadalmazása tehát évtizedenként fokozatosan emelkednék 125 frttal.

A második megoldási módja a végellátás kérdésének a már mondottak szerint az volna, ha az egyesület valamely biztosító intézetnél vagy nyugdíjintézetnél biztosítana a titkár és özvegye részére munkaképtelenség s illetőleg halál esetére bizonyos végkielégítést, illetőleg évjáradékot.

Igy például biztosítani lehetne a titkárt és özvegyét a Mezőgazdasággal és erdőszettel foglalkozók nyugdíjintézeténél oly feltételek mellett, hogy ha a 10-edik szolgálati év betöltése után, de 60-adik életéve előtt válik munkaképtelenné, 1250 frt életpénzt, 1250 frt életpénzt,

ha pedig a 60-adik életévet activ szolgálatban éri el, 2500 frt életjáradékot kapjon haláláig, özvegye pedig, ha férje halála az 5-ödik szolgálati év után bármikor következik be, 1250 frt életjáradékban részesüljön s végül, ha a titkár 10. szolgálati évének betöltése előtt válik munkaképtelenné, a nyugdíjintézetbe befizetett díjakat kapja vissza, kamat nélkül, végkielégítésül.

Ezek a feltételek a titkár szempontjából annyiban megközelítenék az előbb vázolt feltételeket, a mennyiben teljes nyugdíja itt is 2500 forint volna, de egyebekben már nem volnának olyan kedvezők, mint az előbbi esetben, mert a 10-edik szolgálati év és a 60-adik életév között bármikor következnek is be a titkár munkaképtensége, életjáradéka mindig csak 1250 frt lenne, holott az első módzat esetében a szolgálati évekkal nyugdíja is évről-évre emelkednék.

A mi pedig az egyesület szempontját illeti, a dolog úgy áll, hogy az egyesületnek a szerint, a mint a biztosítandó titkár 30, 35 vagy 40 éves, neje pedig 6 évvel fiatalabb volna, 464 illetőleg 594 és 786 frtot kellene évenként az említett nyugdíjintézetbe befizetni, a mely évi kötelezettség az első esetben kereken 12,000, a másodikban 15,000 és a harmadik esetben kereken 20,000 frtnyi tőke 4°/o-os kamatainak felelne meg.

Finanziális szempontból tehát ez a második megoldási mód az egyesületre nézve kedvezőbbnek látszik, mint az első, különösen, ha az évi díjakat részben itt is a titkár fizetné, mert míg ennél a megoldásnál 12—20,000 frtnyi tőke kamatainak megfelelő összegről kellene évenként állandóan gondoskodni, addig az első esetben 28—30,000 frtnyi tőkét kellene erre a célra lekötöni. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy ez az utóbbi nagy tőke tényleg az egyesület tulajdona maradna s kamatai is az egyesületet illetnék meg az olyan időszakokban, midőn nyugdíjak nem válnak esedékessé. Így például abban az esetben, ha a titkár szolgálat közben özvegy és gyermekek hátrahagyása nélkül hal el, a tőkének az elhalt titkár szolgálati ideje alatt felhalmozódott összes kamatai az egyesületet fogják illetni.

Tényleg az ilyen eset sines kizárva a lehetőségek közül s ezért tisztán finanziális szempontokból sem lehet tehát egészen határozottan előnyösebbnek tekinteni a nyugdíjintézet közvetítését a saját nyugdíjalap alkotásával szemben.

De ha ez a kétely és a biztonság kérdése, a mi az első megoldásnál mindenesetre teljesebb lesz, nem is forognának fenn, akkor is ellene szól a második megoldási mód választásának egy fontos körülmény, az, t. i., hogy az említett nyugdíjintézet és bizonyára más intézetek is, egészen más szempontokból kiindulva itélik meg a munkaképtelenség kérdését, mint azt az egyesületnek megítélni érdekében áll. A szóban forgó nyugdíjintézet például alapszabályainak 13. §-a szerint csak azt tekinti a biztosítottak között munkaképtelennek s tehát csak annak szolgáltatja ki a biztosított évjáradékot „a ki akár testi, akár szellemi fogyatkozás következtében nemcsak eddigi foglalkozására nézve, de egyáltalán keresetképtelenné vált“. És a döntést is ebben a kérdésben kizárólag a maga részére tartja fenn, csupán azt engedve meg alapszabályainak 48%-ában, hogy az érdekelt fél az intézet határozatát választott bíróság elé vigye. Ebbe a választott bíróságba, igaz, az érdekelt is 2 tagot választhat, ép úgy, mint az intézet, de kizárólag csak az intézet rendes tagjai közül s az így megalakított választott bíróságra nézve is ki van kötve, hogy csupán a fölött a kérdés fölött határozhat, vajjon az évjáradékot kívánó tag *„teljesen és egyáltalán keresetképtelen-e“*.

Az egyesület tehát előreláthatólag hiába követelne évjáradékot egy olyan titkára részére, a ki elvállalt feladatának teljesítésére teljesen képtelenné vált ugyan, de más alárendeltebb feladatokat még végezhet. Könnyen beállhatna tehát az az eset, hogy az egyesületnek rendkívüli áldozattal új titkárról kellene gondoskodni, még mielőtt a munkaképtelenné vált előbbi titkár a részére biztosított évjáradékot az intézettől megkaphatná.

Ezt az utóbbi súlyos körülményt is figyelembe véve, a külön nyugdíjalap alkotása mindenesetre előnyösebbnek látszik az egyesületre nézve. Megfontolandó azonban az a kérdés is, vajjon az egyesület képes lesz-e a szükséges tőkét 10 év alatt összerakni.

Az utóbbi évek pénzügyi eredményeit tekintve, nagyobb nehézségek e tekintetben nem merülhetnek fel.

Végül a mi a harmadik javaslatot, t. i. a szolgálati, fegyelmi és nyugdíj-szabályokat illeti az elnökség ezek megállapítása iránt az idő rövidsége miatt most még nem terjeszthet elő kész tervezetet s így ez a kérdés ez alkalommal nem is vehető tárgyalás

alá. Ez azonban az elnökség nézete szerint nem képezhet akadályt arra nézve, hogy a választmány a titkári állás betöltése iránt már most intézkedjék. Mert az alkotandó szabályok alapelvei az alapszabályokban és a most előterjesztettekben, ha t. i. azok elfogadtatnak, már meg lesznek állapítva, úgy, hogy a betöltendő állásra reflektálók teljes tájékozása céljából legfeljebb még csak azt kellene már most kimondani, hogy:

az alkalmazandó titkár élethosszigan választatik; állásától csak önkéntes lemondás alapján, munkaképtelenség esetében vagy fegyelmi ítélettel menthető fel; 60-adik életévének betöltése után hivatalból nyugdíjazható s azt ekkor ő is kérheti.

Egyebekben pedig utalni lehetne arra, hogy a titkár jogait és kötelességeit az egyesület alapszabályai és az alkotandó részletes szolgálati, fegyelmi és nyugdíjszabályok határozzák meg.

Az előadottak alapján tehát az elnökség azt javasolja, hogy az igazgató-választmány a megüresedett titkári állásra az elfogadásra ajánlott feltételekkel nyílt pályázatot hirdessen és ha az sikeres lesz, a választást még december havában megejtse, úgy hogy a megválasztandó titkár állását 1900. évi január 1-én mindenestre elfoglalhassa. Erre különben a megválasztandó titkárt már a pályázati feltételekben kötelezni kellene.

Pályázati határidőül f. é. november 25-e volna kitűzendő s a pályázati hirdetés az Erdészeti Lapok f. évi október havi füzetében és a Budapesti Közlönyben a következő szöveggel volna közzéteendő.

„Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya pályázatot hirdet az egyesület megüresedett titkári állására, mely az igazgató-választmány december havi ülésében választás útján töltenek be. A megválasztott állását 1900. évi január 1-én elfoglalni tartozik.

A betöltendő állással a következő hivatali teendők vannak összekötve.

A titkár végzi az egyesület összes írásbeli teendőit s ő látja el az írnok segítségével az egyesületi irodát. Előadja a választmányi üléseken az elnöki előterjesztéseket és a közgyűléseken a választmány előterjesztéseit. Vezeti a választmányi ülések, közgyűlések s bizottsági tárgyalások jegyzőkönyveit.

Szerkeszti az Erdészeti Lapok-at és végzi a szerkesztéssel járó egyéb teendőket.

Gondozza az egyesület ingó és ingatlan vagyonát, nevezetesen ellenőrzi a pénztári kezelést; kezeli a könyvtárt, gyűjteményeket és az egyesület székházát; vezeti a leltári és vagyonszám adásokat s ezekkel kapcsolatos nyilvántartásokat.

Hivatali teendőit a választmány által megszabott délelőtti és délutáni hivatalos órák alatt az egyesületi helyiségben végzi, a hol ezen idő alatt az egyesületi tagokat és más feleket is fogadni köteles. Más állást be nem tölthet s olyan megbízást, mely őt a hivatalos órák betartásában és általában titkári feladatának sikeres teljesítésében akadályozhatná, el nem fogadhat.

A titkár élethosszigan választatik; állásától csak önkéntes lemondás, munkaképtelenség, vagy fegyelmi ítélet alapján menthető fel; hatvanadik életévének betöltése után az egyesület hivatalból nyugdíjazhatja, ő maga azonban csak 65. évének betöltése után kérheti nyugdíjaztatását.

Javadalmazása 2500 frt évi fizetés, mihez az egyesületi székházban természetbeni lakás s továbbá munkaképtelenség vagy halál esetére végkielégítés, illetőleg nyugdíjra való igény járul. Nevezetesen végkielégítésre tarthat igényt a titkár, ha munkaképtelenség folytán állásától szolgálata első tizedik évének betöltése előtt felmentetik és pedig egy évi fizetésre, ha a felmentés az 5. szolgálati év betöltése előtt és két évi fizetésre, ha a felmentés az 5. szolgálati év betöltése után, de a 10. szolgálati év betöltése előtt következik be; nyugdíjra pedig joga van: ha állásától munkaképtelenség folytán 10. szolgálati éve után mentetik fel, vagy pedig ha 30 szolgálati évét teljesen betöltötte. Nyugdíja 10 évi szolgálat után a fizetés 40⁰/o-ában állapittatik meg, hosszabb szolgálat esetében ez az összeg minden teljesen betöltött év után a fizetés 3⁰/o-ával emeltetik, teljes 30 évi szolgálat után pedig egész fizetését kapja nyugdíjképen.

Halála után, ha családos volt, özvegyének szintén végkielégítés, illetőleg nyugdíj, gyermekeinek pedig nevelési pótlék jár. Végkielégítésre az özvegynek akkor van igénye, ha a férj halála az 5. szolgálati év betöltése előtt következik be; a végkielégítés összege egy évi fizetés. Nyugdíjban pedig akkor részesül, ha férje

halála az 5. szolgálati év betöltése után következik be; nyugdíj fejében haláláig évi 680 frt kap, gyermekei pedig, ha számuk 2-nél több, egyenkint 100 frt évi nevelési pótlékban részesíttetnek. Ezt a pótléket a leánygyermekek 18 éves korukig, a fiúgyermekek pedig 20 éves korukig huzzák.

Ezekkel a jogokkal szemben a titkár, szolgálatának első 10 évében fizetése 10⁰/₀-át, szolgálatának második 10 évében pedig fizetésének 5⁰/₀-át az alkotandó egyesületi nyugdíj-alapba köteles befizetni.

Jogait és kötelességeit egyebekben az egyesületi alapszabályok és az alkotandó szolgálati, fegyelmi és nyugdíj-szabályok állapítják meg.

A pályázatban csak teljes törvényes minősítéssel bíró erdészeti szakemberek vehetnek részt. Az állásért folyamodóknak tehát minősítésüket eredeti okmányokkal kell igazolni; az állás betöltésére való képességüket és hivatottságukat ezenkívül irodalmi és más munkásságokra való utalás mellett, hiteles bizonyítványokkal mutathatják ki.

A pályázati kérvények legkésőbb 1899. évi november hó 25.-éig az országos erdészeti egyesület titkári hivatalához küldendők be.

Az igazgató-választmány beható tanácskozás után az elnökség javaslatait elfogadja és azok alapján határozatilag kimondta:

1. hogy a megüresedett titkári állásra oly szakember fog megválasztani, a ki kizárólag az egyesületnek szenteli minden idejét és egész munkaerejét;
2. az ilyen feltételek mellett megválasztandó titkár munkakörébe az előterjesztett javaslatban felsorolt teendőket utalja;
3. a titkári fizetést évi 2500 forintban állapítja meg, a mihez még természetbeni lakás és végellátásra való igény járul;
4. a végellátásról való gondoskodás tekintetében az előterjesztett alternatív javaslatok közül az elsőt fogadja el, a mely szerint az egyesület saját nyugdíj-alap alkotásáról fog gondoskodni;
5. a végellátás feltételei tekintetében a javaslatba hozott feltételeket fogadja el, mind a mellett azzal a módosítással, hogy az egyesület ugyan a titkárt úgy, a mint a javaslatban foglaltatik

már 60-adik életévének betöltése után is nyugdíjazhatja hivatalból, maga a titkár azonban, ha még nem vált munkaképtelenné, nyugdíjazását csak 65-ödik évének betöltése után kérheti;

6. intézkedni fog, hogy a titkárnak az egyesülethez való viszonya részletesen szabályoztassék s hogy e végből megfelelő szolgálati, fegyelmi és nyugdíj-szabályok alkottassanak;

7. elrendeli, hogy az állás betöltésére az Erdészeti Lapokban és a Budapesti Közlönyben f. évi november hó 25-én lejáró határidővel pályázat hirdettessék s hogy a pályázat az elnökség által előterjesztett szöveggel tétessék közzé a fentebbi 5. pontból folyó módosítással.

III. Horváth alelnök bemutatja Darányi Ignác földmivélségi minister urnak a f. évi közgyűlésből hozzáintézett üdvözlő táviratra adott távirati válaszát, megjegyezve, hogy az elnök ő exjának, kihez czimezve volt, csak f. évi augusztus hó 31-én délután a közgyűlés bezárása után kézbesítettett s így a közgyűlésnek hivatalosan nem volt bejelenthető.

A távirat szó szerint így hangzott:

„Báró Bánffy Dezső erdészeti egyesületi elnök ur ő nagyméltóságának, Malaczkán. — Fogadja Nagyméltóságod az országos erdészeti egyesület lekötelező megemlékezéseért hálás köszönetemet és sziveskedjék azt az egyesületnél is tolmácsolni, azon biztosításom mellett, hogy mindenkor különös örömemre foy szolgálni, ha a magyar erdészet ügyét oly hazafiasan szolgáló egyesület érdekeit előmozdithatom.

Darányi Ignác.”

Az igazgató-választmány örömmel veszi tudomásul a minister ur meleg hangu táviratát.

IV. Horváth alelnök jelenti, hogy az elnökség a f. évi közgyűlés sürgősebb határozatait végrehajtotta. Nevezetesen a közgyűlésnek Havas Ágoston egyhangulag elfogadott indítványa alapján hozott jegyzőkönyvi határozatát Darányi Ignác földmivélségi minister urral feliratban közölte; Brassó város közönségét a beerdősített kopárok és más erdővé átalakított területek adómentessége kérdésében az igazgató-választmány és a közgyűlés határozataról értesítette s végül a közgyűlés felhatalmazása alapján a mult évben lejárt, de eredménytelen kis pályázatokat újból kiiratta.

Nem történt ellenben intézkedés a Wagner Károly ala-

pitvány tőkéinek kiegészítése iránt, továbbá a Gazdák Biztosító Szövetkezeténél üzletrészek jegyzése iránt, a közgyűlés által módosított alapszabályok jóváhagyásának kieszközlése iránt, az Erdészeti Vegytan megírásának megbízás útján való biztosítása iránt és végül a folyó évi közgyűlés emlékére Malaczkán tervezett emlékjel felállítása iránt, még pedig azért nem, mert a szóbanforgó ügyekben először az igazgató-választmánynak kell határozatot hozni.

Az elnökség tehát most a következő javaslatokat terjeszti elő:

Rendelje el a választmány, hogy a Wagner Károly alapítvány tőkéje az évi bevételek feleslegéből 20,000 frtra egészítsék ki; továbbá hatalmazza fel a választmány az elnökséget, hogy a Gazdák Biztosító Szövetkezeténél 10 drb 20 koronás üzletrészt jegyeztesse a végből, hogy ez által az egyesület részére a tagok számára fentartott jogokat előre biztosítsa.

Az alapszabályoknak a közgyűlés határozata értelmében módosított új szövege már készen lévén, e tekintetben nem szükséges egyéb, mint, hogy a választmány a jóváhagyás kieszközlése céljából az elnökséget a további lépések megtételére felhatalmazza.

Az Erdészeti Vegytan kérdésében a közgyűlés felhatalmazta a választmányt, hogy annak megírásáról megfelelő határidő kitűzésével, de egyebekben az eredeti pályázati feltételek mellett, megbízás útján gondoskodjék. Most tehát az igazgató-választmánynak azt kell elhatározni, hogy kivel kezdessenek meg ez iránt a tárgyalások.

Az elnökség nézete szerint más szakember aligha vállalkoznék az Erdészeti Vegytan megírására, mint ennek a tantárgynak ezidőszerinti előadó tanára, Bencze Gergely erdőtanácsos.

Ájánlja tehát, hogy ő kéressék fel a megbízás elvállalására.

Végül a malaczkai emléket illetőleg elnök ö exja jelenti, hogy az erre vonatkozó előzetes intézkedések még nem nyertek befejezést s így ezuttal még nem is tehet ebben az ügyben előterjesztést a választmánynak.

Az igazgató-választmány a bejelentetteket tudomásul veszi és az elnökségnek a Wagner Károly alapítvány kiegészítésére, a Gazdák Biztosító Szövetkezeténél 10 drb üzletrész jegyzésére, a módosított alapszabályok jóváhagyásának kieszközlésére és az Erd.

Vegyten megírásának biztosítására vonatkozólag előterjesztett javaslatait elfogadva, azok végrehajtására a kért felhatalmazást megadja.

IV. Csiby Lőrincz erdőtanácsosnak az Erdőrendezés II. Részének megírására, az igazgató-választmány f. évi augusztus 25-én tartott ülésében hozott határozata értelmében, a megbízás végleg megadatott s Csiby kérelméhez képest egyidejűleg néhai Belházy Emil özvegye is felkérte arra, hogy az elhunyt férje által ezen munkára vonatkozólag esetleg hátrahagyott jegyzeteket átengedje.

Az özvegy erre a felhívásra egész készséggel be is küldötte Belházy jegyzeteit, melyek egy tekintélyes csomót képeznek, de e csomónak nagy része tisztán számolási makulaturákból áll, melyek hogy az Erdőrendezéstanra vonatkoznak-e s hogy ebben az esetben is felhasználhatók-e, nem lehetett még megállapítani, de van a csomóban 4 olyan kis füzet is, melyek tényleg a kérdésre vonatkoznak és a melyek, úgy látszik, Belházynak a gyakorlati Erdőrendezéstan kidolgozására vonatkozó részletes munkatervét foglalják magukban. Ezek esetleg értékesíthetők lesznek s ezért a jegyzet-csomó mindenesetre elküldendő Csiby erdőtanácsosnak.

Minthogy azonban az egyesület a kérdéses jegyzetek átengedését egészen díjtalanul nem kívánhatja az özvegytől, bár e tekintetben maga az özvegy határozott kívánságot nem fejezett ki, az elnökség még is azt javasolja, hogy részére ez alkalommal 100 frt tiszteletdíj adassék, Csiby erdőtanácsos pedig felkéressék, hogy a jegyzetek használhatóságáról és értékéről annak idejében nyilatkozzék.

Együttal ajánlja az elnökség, hogy özvegy Belházynénak azt a kérelmét, melyet ez alkalomból az elnökséghez intézett s melyben azt kéri, hogy az Erdőrendezéstan I. részéből még el nem kelt, kizárólagos tulajdonát képező könyvkészlet, tekintettel arra, hogy azt saját lakásán el nem tudná helyezni, egyideig még az egyesületnél maradjon, méltányossági szempontokból teljesítse.

Az igazgató-választmány az előterjesztett javaslatokat helybenhagyva, a 100 frt tiszteletdíjat megszavazza s Belházyné utóbb említett kérelmének is helyt ad.

Kimondja azonban, hogy a Belházy-féle jegyzetek annak idejében használhatóságuk és értékük megállapítása végett a Csiby

erdőtanácsos munkájának megbírálására kiküldendő bizottságnak lesznek kiadandók.

V. Selmece és Bélabánya sz. kir. város törvényhatósága és a Selmecezen felállított honvéd-émlék szobor-bizottsága az emlékek f. évi október 8-ára kitűzött leleplezési ünnepélyére egyesületünket is meghíván, az elnökség bejelenti, hogy az egyesületnek ezen az ünnepélyen való képviselőjére az igazgató-választmány utólagos jóváhagyása reményében Fekete Lajos, Vadas Jenő és Csiby Lőrincz választmányi tagokat kérte fel, a horvát-szlavon erdészeti egyesület f. évi október hó 8.-án tartott közgyűlésén pedig szintén elnöki intézkedés alapján Havas József választmányi tag képviselte egyesületünket.

Jóváhagyólag tudomásul vétetik.

VI. Id. Szentgyörgyi Imre, mint a 9. számú lakosztály bérlője kéri az egyesületet, hogy az általa bérelt lakosztály első szobájában és konyhahelyiségében, melyek a szomszédos ház kiépülése után teljesen sötétekké váltak egy-egy alkalmas légszeszlámpát állíttasson be, kijelentvén, hogy a fogyasztott gáz költségeit maga fogja viselni.

Dochnál József könyvkötő pedig, ki az egyik pinczesori helyiséget bérlí, megengedni kéri, hogy a f. évi november 1-én esedékes részlettel együtt 200 frtra emelkedő bérhátralékát az egyesület által nála megrendelt s ez évi november és december hónapban teljesítendő munkák díjából törleszthesse.

Együttal kéri, hogy 2 pinczesori szobából álló műhelyének bérét, mely jelenleg 350 frtban van megállapítva, az egyesület méltányosan leszállítsa.

Az igazgató-választmány idősb Szentgyörgyi Imre kívánságát és Dochnál első kérelmét teljesíti, Dochnál második kérelme alapján pedig a szóbanforgó műhely évi bérét 1900. évi február 1-étől számítva 300 frtban állapítja meg.

VII. Jeszenszky Ferencz erdészjelölt rendes tag és dr. Csiky Gergely volt rendes tag megengedni kéri, hogy hátralékos tagsági díj tartozásukat 2 frtos részletekben törleszthessék, Jony Ottó rendes tag pedig hátralékának törlesztésére 1900. évi május 1-éig időhaladékot kér, végül Erődsdi Bálint rendes tag megengedni kéri, hogy 63 frt 96 kr hátralékos tartozásából 23 frt 96 krt ez év

végéig, a többit pedig három egyenlő részletben jövő évi január, április és július hónapok 1-én törleszthesse.

Az igazgató-választmány az előterjesztett kérelmeket, tekintettel a felhozott indokokra, teljesíti.

VIII. A megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek.

Készpénzalapítvány fejében befizetett a nyitrai székes káptalan 160 frtot. Kötvényben tett alapítványaik törlesztésére befizettek:

Vadas Gyula 10 frtot, Ruttkay Géza 10 frtot, Allender Frigyes 8 frtot, Bielek István 10 frtot és Engel D. f. 100 frtot.

A Wagner Károly alapítvány javára befizettek: Gabnay Ferencz egy munkásnő rendbirságából 1 frtot, a szászsebesi erdőhivatal rendbirságából 2 frt 95 krt.

Az Erzsébet királyné alapítvány javára befizetett: Verbovszky József egy erdőőr rendbirságából 2 frtot.

Tudomásul szolgál.

IX. A következő új tagok vétetnek fel: a) alapító tagnak: *Károlyi* Árpád erdőgyakornok a boszniai-hercegovinai országos kormányánál 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja Csiby Lőrincz; b) rendes tagoknak: *Scorpiil* Ede uradalmi erdész, ajánlja More László; *Ifftsits* József urad. erdész, aj. Reithoffer Ferencz; *Schmidt* Vilmos akadémiai hallgató, aj. Vaitzik Emil; *Henel* Béla urad. főerdész és *Gombossy* József m. kir. erdészjelölt, ajánlja Ormay Kálmán.

X. A napirend letárgyalása után Bedő Albert első alelnök visszatérve a titkári állás újjászervezésére vonatkozó fentebbi megállapodásokra, felszólal a mai ülésről felveendő jegyzőkönyv tartalmának szövegezése iránt s kijelenti, hogy a történeteknek megfelelően, a jelen jegyzőkönyv II. pontjában, mely a titkári állás betöltését tárgyalja, felvetetni kéri azt, hogy amiként Elnök ur ő Nagyméltóságának az értekezletet megelőzőleg és az értekezleten is bejelentette, az „Erd. Lapok“ szerkesztőségéről s az ezzel összekötött átalányról lemond, azért, hogy a titkári állomásnak semmi más szolgálatban nem álló egyén által való betölthetése annál könnyebben váljék lehetségessé, hogy erre a szerkesztői átalány pénzbeli fedezete is rendelkezésre álljon.

Jóváhagyólag tudomásul vétetett.

Báró Feilitzsch Arthur választmányi tag annak a reményének ad kifejezést, hogy a titkári állás ujjaszervezésével az egyesület működésének szelleme és iránya nem fog megváltozni s ezért az Erdészeti Lapoknak is az eddigi irányban kell haladnia és az eddigi nivón megmaradni. Ennek a biztosítása czéljából tehát indítványozza, hogy a választmány Bedő Albert eddigi szerkesztőt kérje fel, hogy mint főszerkesztő az Erdészeti Lapok szerkesztését továbbra is irányítsa és ellenőrizze.

Horváth Sándor második alelnök is abban a véleményben van, hogy az egyesületnek mindenestre gondoskodni kell garanciákról abban a tekintetben is, hogy az egyesület közlönye mindig az egyesület érdekeit fogja szolgálni és minden fontosabb kérdésben az egyesület intenczióinak megfelelő álláspontot fog elfoglalni. Ugy véli azonban, hogy az e végből szükséges intézkedésekről a titkár részéről alkotandó szabályok kidolgozásakor kellene megfelelően gondoskodni.

Eleöd Józsa választmányi tagnak is az a meggyőződése, hogy az egyesület közlönyének szerkesztését nem volna tanácsos tisztán a titkár belátására bízni. Szükségesnek tartja tehát, hogy az egyesület ne csak az utólagos bírálat jogát tartsa fenn magának, hanem a szerkesztés vezetésére közvetlenül is befolyjon, ezt pedig úgy véli elérni, ha a szerkesztés ellenőrzésével és irányításával például egy bizottság bízatik meg. Indítványozza tehát, hogy egy ilyen felügyelő-bizottság alkottassék.

Bedő Albert első alelnök a tett nyilatkozatokkal szemben kijelenti, hogy a maga részéről akár a főszerkesztőség ügyében, akár a szerkesztő-bizottságban való részvétel iránt csak akkor nyilatkozhatik, ha a titkári állomás betöltve leend, mert az itt fennforgó kérdések megoldhatása attól függ, hogy kik kívánhatnak együtt működni.

Az igazgató-választmány ezeket a felszólalásokat tudomásul véve, kimondja, hogy a báró Feilitzsch Arthur és Eleöd Józsa által előterjesztett indítványok tárgyában a titkár szolgálati szabályainak megállapításával kapcsolatban később fog határozni.

XI. Több tárgy nem lévén elnök ő exja a tanácskozást bezárja és a jegyzőkönyv hitelesítésére Sóltz Gyula és Hirsch István választmányi tagokat kéri fel.

Kmf.

Horváth Sándor, alelnök.

Br. Bánffy Dezső, elnök.

Hitelesítésül:

Sóltz Gyula, vál. tag.

Hirsch István, vál. tag.

II.

Pályázat titkári állásra.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya pályázatot hirdet az egyesület megüresedett titkári állására, mely az igazgató-választmány december havi ülésében választás útján töltetik be. A megválasztott, állását 1900. évi január hó 1-én elfoglalni tartozik.

A betöltendő állással a következő hivatali teendők vannak összekötve.

A titkár végzi az egyesület összes írásbeli teendőit s ő látja el az irnok segítségével az egyesületi irodát. Előadja a választmányi üléseken az elnöki előterjesztéseket és a közgyűléseken a választmány előterjesztéseit. Vezeti a választmányi ülések, közgyűlések s bizottsági tárgyalások jegyzőkönyveit.

Szerkeszti az Erdészeti Lapok-at és végzi a szerkesztéssel járó egyéb teendőket.

Gondozza az egyesület ingó és ingatlan vagyonát, nevezetesen ellenőrzi a pénztári kezelést; kezeli a könyvtárt, gyűjteményeket és az egyesület székházát; vezeti a leltári és vagyon számadásokat s ezekkel kapcsolatos nyilvántartásokat.

Hivatali teendőit a választmány által megszabott délelőtti és délutáni hivatalos órák alatt az egyesületi helyiségben végzi, a hol ezen idő alatt az egyesületi tagokat és más feleket is fogadni köteles. Más állást be nem tölthet s olyan megbízást, mely őt a hivatalos órák betartásában és általában titkári feladatának sikeres teljesítésében akadályozhatná el nem fogadhat.

A titkár élethossziglan választatik; állásától csak önkéntes lemondás, munkaképtelenség, vagy fegyelmi ítélet alapján menthető fel; hatvanadik életévének betöltése után az egyesület hivatalból nyugdíjazhatja, ő maga azonban csak 65. évének betöltése után kérheti nyugdíjaztatását.

Javadalmazása 2500 frt fizetés, mihez az egyesületi székházban természetbeni lakás s továbbá munkaképtelenség vagy halál esetére végkielégítés, illetőleg nyugdíjra való igény járul. Nevezetesen végkielégítésre tarthat igényt a titkár, ha munkaképtelenség folytán állásától szolgálata első tizedik évének betöltése előtt felmentetik és pedig egy évi fizetésre, ha a felmentés az 5.

szolgálati év betöltése előtt és két évi fizetésre, ha a felmentés az 5. szolgálati év betöltése után, de a 10. szolgálati év betöltése előtt következik be; nyugdíjra pedig joga van: ha állásától munkaképtelenség folytán 10. szolgálati éve után mentetik fel, vagy pedig ha 30. szolgálati évét teljesen betöltötte. Nyugdíja 10. évi szolgálat után a fizetés 40°/o-ában állapítatik meg, hosszabb szolgálat esetében ez az összeg minden teljesen betöltött év után a fizetés 3°/o-ával emeltetik, teljes 30 évi szolgálat után pedig egész fizetését kapja nyugdíjképen.

Halála után, ha családos volt, özvegyének szintén végkielégítés, illetőleg nyugdíj, gyermekeinek pedig nevelési pótlék jár. Végkielégítésre az özvegynek akkor van igénye, ha a férj halála az 5. szolgálati év betöltése előtt következik be, a végkielégítés összege egy évi fizetés. Nyugdíjban pedig akkor részesül, ha férje halála az 5. szolgálati év betöltése után következik be; nyugdíj fejében haláláig évi 680 frtot kap, gyermekei pedig, ha számuk 2-nél több, egyenként 100 frt évi nevelési pótlékban részesíttetnek. Ezt a pótléket a leánygyermek 18 éves korukig, a fiugyermekek pedig 20 éves korukig huzzák.

Ezekkel a jogokkal szemben a titkár szolgálatának első 10 évében fizetése 10°/o-át, szolgálatának második 10 évében pedig fizetésének 5°/o-át az alkotandó egyesületi nyugdíjalapba köteles befizetni.

Jogait és kötelességeit egyebekben az egyesületi alapszabályok és az alkotandó szolgálati, fegyelmi és nyugdíjszabályok állapítják meg.

A pályázatban csak teljes törvényes minősítéssel bíró erdészeti szakemberek vehetnek részt. Az állásért folyamodóknak tehát minősítésüket eredeti okmányokkal kell igazolni; az állás betöltésére való képességüket és hivatottságukat ezenkívül, irodalmi és más munkásságokra való utalás mellett, hiteles bizonyítványokkal mutathatják ki.

A pályázati kérvények legkésőbb 1899. évi november hó 25.-éig az országos erdészeti egyesület titkári hivatalához küldendők be.

Budapest, 1899. október 24.

*Az országos erdészeti egyesület
titkári hivatala.*